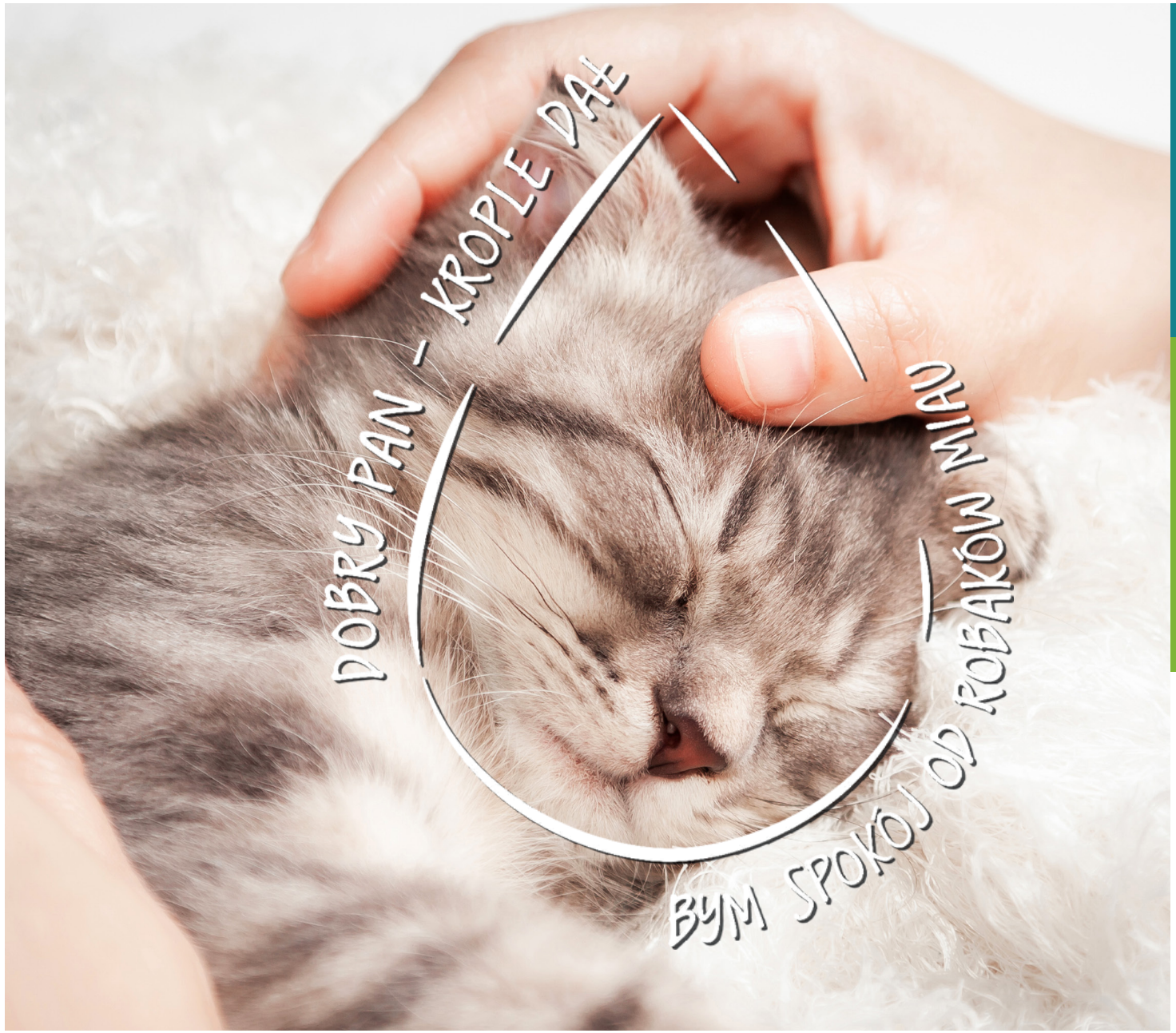

Dronspot®

To co najlepsze dla Twojego kota

vetoquinol
ACHIEVE MORE TOGETHER

Spis treści

1. Wstęp
2. Kocie potrzeby
3. Kalendarz szczepień
4. Mowa ciała kota
5. Kocie dzwięki
6. Bezoary u kota
7. Jak przyzwyczajać kota do transportera?
8. Robaki u kota - przyczyny
9. Objawy i leczenie robaczycy u kota
10. Jak często odrobaczać kota i kocięta?
11. Preparaty na odrobaczanie kota
12. Pchły i kleszcze

Wydawać by się mogło, że rozszyfrowanie tego, co chce nam powiedzieć kot, jest prawie niemożliwe. Ale po drobnej analizie okazuje się, że nie tylko jest to możliwe lecz wręcz przeciwnie nie jest takie trudne. Koty są w rzeczywistości całkiem dobre w okazywaniu swoich nastrojów. Jeśli tylko zechcemy poznać ich naturę i język, z pewnością unikniemy większości nieporozumień.
Poznaj mowę ciała swojego kota i naucz się rozpoznawać jego potrzeby, a także zadbaj o jego zdrowie, abyś długo mógł cieszyć się jego towarzystwem.

POTRZEBY ZWIĄZANE Z KOCIM OTOCZENIEM

Baw się ze mną! Nie jest przecież tajemnicą, że jestem doskonałym drapieżnikiem, stworzonym, aby polować, skradać się, chwytać i mordować swoje „ofiary". Zabawa i wspólne spędzanie czasu sprawi, że będziemy częścią jednego wielkiego stada.

Kryjówki i miejsce odpoczynku

W myśl zasady „koty lubią widzieć, a nie być widzianym". Potrzeba bezpieczeństwa kota jest związana z miejscem schronienia, które pozwala kotu na bycie niewidocznym, a jednocześnie mieć kontrolę wzrokową nad otoczeniem. Najlepsze są te miejsca, które są osłonięte i położone wyżej. Właśnie w kryjówkach koty ładują swoje akumulatory i relaksują się. Ważne są również miejsca odpoczynku, w których kot spędza prawie 80% swojego życia. Zapewnij swojemu mruczkowi kilka takich miejsc.

Czas na zabawę

Prezentowanie zachowań łowieckich jest ważne dla utrzymania kociego dobrostanu. Koty niewychodzące realizują tę potrzebę przez zabawę. Złapanie zabawek - ofiary jest niezbędne dla kota, stąd zabawy laserem nie są polecane! Ważne! Polowanie nie powinno być jedynie bieganiem za zabawką. Doskonale sprawdzą się kocie wędki. Jeśli bawisz się laserem to sesję zakończ podaniem smakołyka lub zabawki. Wyeliminuje to frustrację, gdy pogoń za światełkiem nie skutkuje złapaniem ofiary. Koty lubią się wspinać, co warto uwzględnić w organizowaniu przestrzeni życiowej kota. Baw się regularnie ze swoim kotem! To bardzo pogłębi Waszą przyjaźń. Unikaj zachęcania kota do zabawy rękoma czy stopami, żeby nie narazić się na zranienia!

Kontakt z człowiekiem

– czas na pieszczoty. Pamiętaj, że to kot o tym decyduje! Powinna być pozytywna, spójna i przewidywalna w formie i intensywności dostosowanej do temperamentu kota. Jeśli kot wygląda na zrelaksowanego i chce wchodzić w interakcje, najlepiej skupić się na głaskaniu wokół głowy i policzków. Kiedy kot się oddala, nie należy zmuszać go dalszego kontaktu, podążając za nim lub podnosząc go.

Informacja zapachowa

– szanuj kocie zmysły i unikaj stosowania silnych środków czyszczących, jak i mocno perfumowanych odświeżaczy!

ZASOBY - pokarm, woda, kuwety, drapaki

Pokarm taki, który jest specjalnie przygotowany dla urodzonych myśliwych. Powinien być bogaty w białko zwierzęce. Podawany częściej i w mniejszych porcjach, bo tak koty jedzą w naturze. Umieszczamy miski z dala od kuwet w spokojnym miejscu , nie narażonym na ciągły ruch.

Woda: koty lubią pić ze źródeł płynącej wody (krany, fontanny kocie) lub z szerokich, płytkich naczyń nie odbijających światła, wypełnionych po brzegi. Najlepiej będzie, jak będzie zlokalizowana w innym miejscu niż pokarm.

Interaktywne zabawki do karmienia. Suchą karmę ukryj w zakamarkach, pobudzi to kota do eksplorowania.

Skubanie trawy jest normalne u dzikich kotów. Tym, które nie wychodzą z mieszkań warto posiać trawę lub owies w doniczce. To pomaga w oczyszczeniu przewodu pokarmowego z połykanych włosów podczas pielęgnacji.

Kocia toaleta - 5 faktów o kociej kuwecie

LICZBA: warto mieć o jedną kuwetę więcej, niż liczba kotów w domu. Czyli jeśli w domu jest jeden mruczek – dwie kuwety, jeśli są dwa – trzy kuwety.
LOKALIZACJA: postaw kuwetę w łatwo dostępnym miejscu, wolnym od czynników rozpraszających (np. nie obok pralki!), daleko od miejsc karmienia i odpoczynku. Każdą z kuwet postaw w różnych miejscach.
ŻWIREK: najlepszy jest drobnoziarnisty i miękki, pozbawiony zapachu, odpowiednio głęboki – min. 5 cm.
WIELKOŚĆ: kot powinien mieć możliwość obrócenia się w kuwecie. Szerokość główna powinna być na długość kota (bez ogona), długość natomiast powinna być na półtorej długości kota. Wielkość kuwety ma większe znaczenie niż ich liczba. Jeśli nie masz miejsca na więcej kuwet to zadbaj, aby była ona wystarczająco duża.
CZYSTOŚĆ: utrzymuj czystość na bieżąco, czyli wybieraj odchody bezpośrednio po załatwieniu się kota.

Drapaki. Akcesoria do drapania służą ostrzeniu pazurów i rozciąganiu mięśni oraz znakowaniu wizualnemu i zapachowemu stref odpoczynku i snu. Podstawą jest umieszczenie DOBRYCH drapaków (stabilnych, z dobrych materiałów) we WŁAŚCIWYCH miejscach, czyli w zależności od upodobań kota. Właściwe miejsce to widoczne, a nie w kącie! Blisko stref odpoczynku.

KALENDARZ SZCZEPIEŃ

Chcesz spać spokojnie, zaszczep mnie, bo szczepionki chronią zwierzęta przed groźnymi chorobami. Zawsze lepiej jest zapobiegać niż leczyć – każdy kot to wie, a Ty?

Kiedy szczepić kota?

Przed każdym szczepieniem odrobacz swojego kota – można zrobić to już między 4 a 6 tygodniem życia. Ustal z lekarzem weterynarii kalendarz szczepień, dzięki temu Twój pupil będzie szczepiony regularnie. Skonsultuj się z weterynarzem, na co należy zaszczepić Twojego kota, ponieważ wszystko zależy od trybu życia, jaki będzie prowadził.

Szczepienia podstawowe przeciwko:

- herpeswirozie,
- kaliciwirozie,
- panleukopenii,
- chlamydiozie.

Szczepienia dodatkowe przeciwko:

- białace,
- chlamydii,
- wściekliźnie*.

Kalendarz szczepień podstawowych:

6-8 tydzień życia

Panleukopenia, Herpeswiroza, Kaliciwiroza

10-12 tydzień życia

Panleukopenia, Herpeswiroza, Kaliciwiroza, Chlamydioza, Białaczka

12-14 tydzień życia

Panleukopenia, Herpeswiroza, Kaliciwiroza, Chlamydioza, Białaczka, Koronawiroza, Wścieklizna

Powyżej 12 tygodnia życia

Panleukopenia, Herpeswiroza, Kaliciwiroza, Chlamydioza, Białaczka

Pierwsze po 3 miesiącu życia, kolejne po 2 latach

Przeciwko wściekliźnie

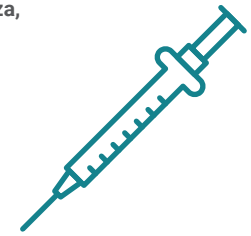

* Wścieklizna nie jest w Polsce szczepieniem obowiązkowym.

Źrodło: Zalecenia do szczepień psów i kotów opracowane przez zespół do spraw szczepień (VGG) Światowego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt (WSAVA)

MOWA CIAŁA KOTA

Halo!, mówię do Ciebie – postaraj się mnie zrozumieć. Wiem, że koci język jest bardzo skomplikowany, bo angażuje zmysły. Ale jeśli dokładnie mnie poobserwujesz, lepiej się zrozumiemy. Chyba chcesz wiedzieć, kiedy cieszę się, że jesteś, a kiedy wolę zostać sam?

Komunikowanie się to nie tylko wydawane przez kota dźwięki – to także mowa ciała. Rozmowa z kotem wzmacnia więzi i pomaga lepiej się rozumieć. Czy wiesz, że koci ogon może dać Ci cenne wskazówki na temat swojego nastroju? Oto grafika prezentująca najbardziej popularne kocie gesty. Sprawdźcie oznaki kociej radości, przyjaźni, gniewu, agresji, złości czy pokory.

Cieszy się na Twój widok

Przyjazny lecz niepewny

Agresywna obrona

Napalony, zły lub nerwowy

Posłuszny, pokorny

Rozgniewany

Ogon - ważny element kociego ciała

Ogon dla kota jest bardzo ważną częścią ciała. Oprócz tego, że ułatwia mu poruszanie i wspomaga równowagę podczas dalekich skoków, spełnia rolę pewnego rodzaju komunikatora. Obserwując koci ogon możesz dowiedzieć się bardzo wiele o samopoczuciu pupila, w jakim jest nastroju oraz czy akceptuje Twoje zachowanie.

- Przyjaźnie nastawiony podchodzi do właściciela z uniesionym ogonem, ewentualnie z zakrzywionym na kształt znaku zapytania, haczykowatym koniuszkiem.
- Chce się bawić, jest podniecony albo przestraszony - jego włosy są najeżone a ogon wyprostowany.
- Uwaga na ogon drgający lub wyprostowany, wtedy to znak, że kot chce znaczyć teren, ale też wyprostowany i drgający ogon w obecności właściciela to także oznaka podniecenia, zadowolenia.
- Ogon w kształcie odwróconego U z końcówką ku dołowi - będzie atak lub obrona.
- Ogon schowany pod siebie wyraża stres.
- Ogon swobodnie zwisający nad podłogą – spokój.
- Kiedy kot śpi, zwija ogon wokół swojego ciała, w przeciwieństwie do czasu, kiedy poluje. Wówczas koci ogon porusza się powoli z przerwami.
- Podniecony lub zły kot, porusza końcówką ogona lub cały ogon porusza się gwałtownie.
- Sygnalizując chęć socjalizacji z psem, macha ogonem.

Inne sygnały kociej mowy ciała:

- Łapy uniesione, a ciężar ciała spoczywa na tylnych to sygnał do ataku.
- Kiedy ciężar ciała rozłożony jest równomiernie, a łapy lekko uniesione nad ziemią – sygnalizuje niezdecydowanie.
- Zamykanie lub mrużenie oczu oznacza spokój. W przeciwieństwie do uporczywego wpatrywania się, które oznacza grożenie.

Ułożenie ciała

Język kota to złożony system mimiki, postawy i ułożenia ciała, dzięki któremu zwierzę wyraża wszystkie swoje emocje i wpływa na zachowanie innych przedstawicieli swojego gatunku.

- Postawa skulona i optyczne zmniejszenie sylwetki mówi o tym, że kot się boi i broni się przed atakiem.
- Optyczne powiększenie sylwetki przez wyprostowanie tylnych kończyn – gotowy do ataku.
- Odchylony w bok ogon lub do tyłu, łapy wyprostowane i wysunięte pazury – obrona.
- Postawa ambiwalentna – koci grzbiet jest najeżony.
- Leżenie lub turlanie się po ziemi oznacza, że chce się bawić.

Ustawienie głowy

Z ustawienia głowy również można wyczytać wiele informacji.

- Kiedy głowa jest wyciągnięta i nisko ustawiona – kot jest niepewny i przestraszony.
- Głowa wyciągnięta do przodu, trzymana prosto lub lekko do dołu to oznaka ofensywno-agresywna.
- Spokojne i przyjazne nastawienie sygnalizuje głowa odwrócona w bok.

Ruchy kociego ciała

Kot szykuje się do ataku, kiedy jego ruchy wyglądają, jakby poruszał się w zwolnionym tempie. Uważaj na szybkie i nagłe ruchu, które mogą sprawić że Twój pupil zaatakuje.

KOCIE DŹWIĘKI

Koty wydają przeróżne dźwięki, a każdy z nich oznacza coś innego. Najbardziej charakterystyczny dźwięk to **miauczenie**, które ma wiele znaczeń i jest przeznaczone dla człowieka. Może sygnalizować ból, wołanie właściciela lub prośbę o kontakt fizyczny.

Mruczenie

jest wyrazem zadowolenia, ale również wtedy, gdy coś go boli lub jest chory. Mruczenie wyraża też potrzebę bliskości lub pomocy.

Buczenie

oznacza groźbę.

Poszczekiwanie

to odgłos, który ma działać na widok nieosiągalnej lub niebezpiecznej ofiary np. ptaka lub owada.

Krzyk

bólu lub strachu koty wydają, kiedy znajdują się w ekstremalnych sytuacjach lub gdy coś je boli.

Gruchanie

choć podobne do miałczenia oznacza powitanie kierowane do innych kotów. Jest to również charakterystyczny dźwięk podczas kocich zalotów.

Zaśpiew bojowy

koty najczęściej wydają wobec innych kotów.

Syczenie i prychanie

to przejaw biernej agresji. W ten sposób koty starają się wystraszyć silniejszego przeciwnika w celu uniknięcia walki.

Sapanie

ma odstraszyć przeciwnika lub zakończyć niepożądany bliski za nim kontakt.

JAK PRZYZWYCZAJAĆ KOTA DO TRANSPORTERA

Jeśli już musisz mnie gdzieś ze sobą zabrać, naucz mnie podróżowania w transporterze. Spraw abym czuł się bezpiecznie i było mi wygodnie. Przygotuj kocyk, zabawki i nie zapomnij o przysmakach – z nimi łatwiej się do niego przekonam. Jak oswoić kota z transporterem? Przeczytaj kilka rad i zabierz mnie w podróż.

Oswajanie kota z transporterem

1. Umieść transporter w pokoju, aby Twój kot mógł się do niego przyzwyczaić.
2. Wyłóż go miękkim posłaniem – to ma być przyjazne miejsce podróży. Nie pierz wcześniej kocyka, gdyż jego zapach ma sprawiać, że transporter będzie pachniał przyjaźnie i znajomo.
3. Umieść wewnątrz smaczki i zabawki.
4. Zachęcaj do dobrowolnego wchodzenia i wychodzenia.
5. Nagradzaj za korzystanie z transportera.
6. Zamykaj i otwieraj transporter ostrożnie, aby nie wystraszyć pupila.
7. Dodatkową opcją, która pozwoli poczuć się kotu bezpiecznie są kocie feromony. Możesz przed transportem zastosować **ZenSylk Spray** pryskając go na posłanie lub do wewnątrz. Pozwoli to zmniejszyć lęk przed transportem.
8. Jeśli kot już przekona się do transportera, możesz go zamienić w legowisko, wówczas stanie się miejscem spania, kiedy będziecie w podróży.

BEZOARY U KOTA

Jak wiesz, ja nie potrzebuję kąpieli, żeby utrzymać swoje futro w nienagannym stanie. Posiadam wyjątkowe narzędzie higieniczne, jakim jest mój szorstki język. Niczym szczotka pozbywam się wszelkich zanieczyszczeń z futra. Niestety zdarza mi się połknąć sierść, a jeśli w moim przewodzie pokarmowym będzie jej zbyt wiele to może to prowadzić do powstawania bezoarów. Możesz mi w tym pomóc podając specjalną pastę, która zapobiega tworzeniu się kul włosowych w moim żołądku.

Kule włosowe: codzienność twojego kota

Każdego dnia, Twój kot podczas toalety połyka własne futro. W ten sposób włosy dostają się do przewodu pokarmowego, który nie jest w stanie ich strawić. Jeżeli nic z tym nie zrobisz, kot w końcu zwymiotuje kulę włosową lub co gorsza nie będzie w stanie się jej pozbyć.

Konsekwencje bezoarów

Kule włosowe upośledzają trawienie i mogą powodować dyskomfort i wymioty. Kiedy stolec utknie w jelicie grubym, wysycha i twardnieje, powodując trudności z wypróżnianiem.

Bądź czujny, bo bezoary mogą prowadzić do nieprzyjemnych a czasami zagrażających życiu zaparć. Na co zwrócić uwagę:

- Rzadsze wypróżnianie,
- Gazy i wzdęcia,
- Skurcze i bóle,
- Twarde, zwarte stolce, oddawane z trudem lub z bólem,
- Wymioty.

Jak temu zaradzić?

Jeśli zauważysz wyżej wymienione dolegliwości, skontaktuj się ze swoim lekarzem weterynarii, który wdroży adekwatne leczenie. Pomyśl też o profilaktyce.

Skorzystaj z Bezo-Pet – smacznej pasty, której smak koty bardzo lubią. **Jest to preparat zapobiegający tworzeniu się oraz pomagający w usuwaniu już istniejących kul włosowych w przewodzie pokarmowym.**

ROBAKI U KOTA - PRZYCZYNY

Tęgoryjec?! Brzmi okropnie! Czy wiesz, że jak mnie nie odrobaczysz, mogę przywlec Ci to do domu? Koty niewychodzące, jak ja, również mogą zarazić się pasożytami wewnętrznymi, sprowadzając groźbę choroby odzwierzęcej – zoonozy – na swoich opiekunów. Lepiej poznaj przyczyny i nie pozwól, aby jakaś glista zaatakowała moje jelita.

Pasożyty wewnętrzne u kotów

Glista kocia

(Toxocara cati)

Glista kocia jest to rodzaj nicienia bytującego w jelicie cienkim. Często występuje u kotów. Chore zwierzęta wydalają kał z jajem glisty, a do zarażenia kolejnych kotów dochodzi przez układ pokarmowy. Glista kocia może przetrwać w środowisku nawet rok, zachowując swoją inwazyjność! Oprócz dorosłych kotów mogą chorować także kocięta. U ludzi zarażenie występuje bardzo rzadko, najczęściej u dzieci.

Tęgoryjce

(Ancylostoma tubaeforme)

Tęgoryjce to także nicienie. Zwierzęta połykają jaja zawierające larwę pasożyta, ale możliwe jest też zarażenie przez skórę. Wędruje ona wtedy z układem krwionośnym do serca i płuc. Przy uporczywym kaszlu kota następuje odchrząknięcie i połknięcie larwy, która trafia do układu pokarmowego. Tam tęgoryjce przyczepiają się do ściany jelita, za pomocą specjalnych struktur i żywią się krwią. U człowieka ancylostomatozę powodują inne gatunki nicienia.

Tasiemiec

(Dipylidium caninum)

Tasiemiec najczęściej diagnozowany jest u zwierząt mięsożernych. Żywicielami pośrednimi są pchły lub wszoły. Do zachorowania dochodzi wskutek zjadania zarażonych owadów, podczas wylizywania sierści. Następnie pasożyty dostają się do miejsca docelowego, czyli jelita kota bądź psa. U ludzi przypadki zarażenia tasiemcem zdarzają się sporadycznie i musiałoby się to wiązać z połknięciem pchły.

Najczęstsze przyczyny robaczycy u kotów

W przypadku kotów wychodzących najczęstszymi przyczynami robaczycy są:

- *kontakt z odchodami chorych zwierząt,*
- *polowania,*
- *picie wody z kałuż czy stawów,*
- *połknięcie pchły.*

U kotów niewychodzących do zarażenia pasożytami może dojść np. poprzez:

- *przeniesienie jaj pasożytów na zanieczyszczonym obuwiu przez właścicieli,*
- *kontakt z innymi zwierzętami wychodzącymi znajdującymi się w domu np. psami,*
- *połknięcie muchy, która może mieć jaja robaków na odnóżach,*
- *jedzenie surowego mięsa,*
- *połknięcie pchły.*

OBJAWY I LECZENIE ROBACZYCY U KOTA

Moje zdrowie jest zależne od Ciebie i tych magicznych kropli, bo w starciu z pasożytami żaden mruczek, nie może czuć się całkowicie bezpieczny! Robaki mogą zaatakować zupełnie niespodziewanie, a potem na długi czas zmącić mój koci spokój. Czy wiesz jak mnie chronić przed nimi?

Pasożyty wewnętrzne są jedną z częstszych przyczyn problemów zdrowotnych u kotów. Te zarażają się nimi, z reguły drogą pokarmową bądź poprzez inwazję nosicieli pośrednich, jakimi są pasożyty zewnętrzne. Problemem dla właścicieli czworonogów jest to, że bardzo często zarażenia pasożytami nie widać.

Jak rozpoznać obecność robaczycy u kota?

Objawy zarobaczenia zależą od rodzaju pasożyta oraz od stanu odporności kota. Najczęściej zarażenie przebiega bezobjawowo, ale zdarza się silna inwazja, która objawia się wymiotami i biegunką. Wówczas zwierzęta bywają osowiałe, apatyczne, ich sierść staje się szorstka i matowa. Ponadto może występować kaszel z odpluwaniem, duszność, czy chudnięcie. Często zauważalnym objawem jest świąd okolicy odbytu. Kotek może wówczas „saneczkować". U kociąt występują słabe przyrosty masy ciała, zaburzenia wzrostu i powiększony obrys brzucha – tzw. żabi brzuch.". Często zauważalnym objawem jest świąd okolicy odbytu. Kotek może wówczas „saneczkować". U kociąt występują słabe przyrosty masy ciała i zaburzenia wzrostu. W skrajnych przypadkach może dojść do zatkania światła jelita, a nawet śmierci.

Żeby potwierdzić pasożyty wewnętrzne należy wykonać badanie kału w gabinecie weterynaryjnym, po którym lekarz wdroży dalsze postępowanie.

Odrobaczanie kota

Aby zabezpieczyć kota przed pasożytami wewnętrznymi, konieczne jest regularne odrobaczenie. Aplikacja kropli odrobaczających Dronspot jest niezwykle łatwa i pozwala w bezstresowy sposób pogonić kota robakom.

W przypadku silnej inwazji, wskazane jest powtórne odrobaczenie po 14 dniach, dezynfekcja miejsca w którym przebywa kot, by zminimalizować ryzyko ponownego zakażenia, aby część z jaj nie pozostała w miejscu przebywania kota.

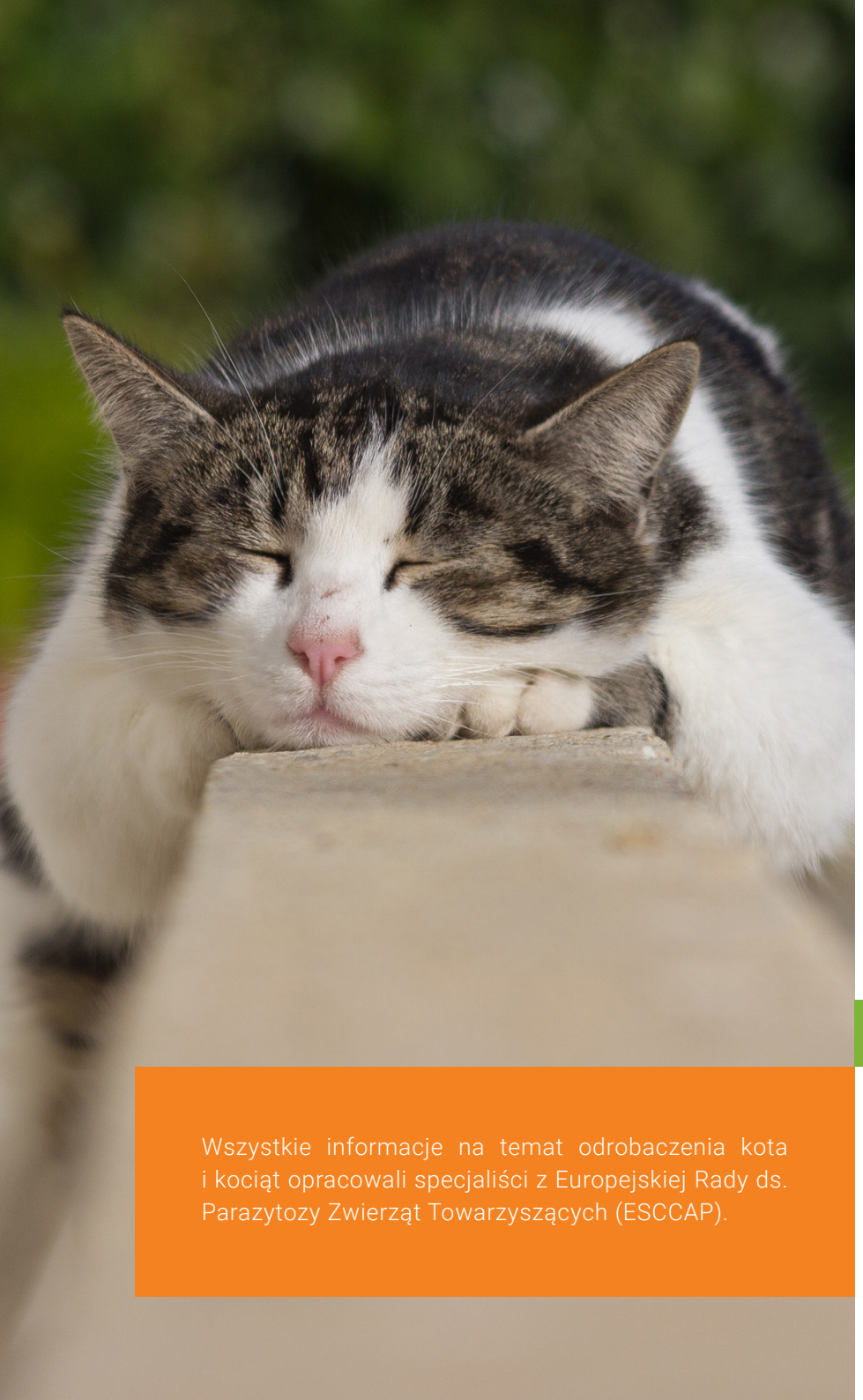

Wszystkie informacje na temat odrobaczenia kota i kociąt opracowali specjaliści z Europejskiej Rady ds. Parazytozy Zwierząt Towarzyszących (ESCCAP).

JAK CZĘSTO ODROBACZAĆ KOTY I KOCIĘTA?

Jak sam wiesz, koty chodzą własnymi ścieżkami. Z takich wędrówek mogę Ci przynieść pasażera na gapę. Pasożyty, które są niebezpieczne zarówno dla mnie jak i dla Ciebie. Pamiętaj, że robaki to problem, który spotyka nas na każdym etapie naszego życia, dlatego zadbaj nawet o bezbronne kocięta, aby wyrosły na piękne i dostojne koty, które tak uwielbiasz.

Dlaczego trzeba odrobaczać kocięta?

U kociąt odrobaczenie w pierwszych tygodniach życia odgrywa ważną rolę, ponieważ koty są narażone na inwazję np. glist już w pierwszych godzinach po urodzeniu. Mleko matki może być niestety zagrożeniem. Ponadto jaja pasożytów mogą znajdować się w otoczeniu kociaka. Efektem jest zarobaczone, wychudzone zwierzę, które będzie słabsze i będzie rozwijało się znacznie wolniej.

Ważna jest profilaktyka. Ciężarne kocie mamy i karmiące należy odrobaczać w konsultacji z lekarzem weterynarii.

Jeżeli chodzi o samego kociaka, to profilaktykę przeciwpasożytniczą zaczyna się od 3 tygodnia życia, następnie co 2 tygodnie do momentu odsadzenia i dalej co miesiąc aż do 6 miesiąca życia kota.

Odrobaczanie kota wychodzącego

Koty, które wychodzą odrobaczaj częściej niż domowe, ponieważ ryzyko inwazji jest dosyć duże. Badanie kału rób cztery razy do roku, a decyzję o leczeniu podejmuj w zależności od wyniku.

Jeśli badanie kału nie jest możliwe tak często, to odrobaczenie profilaktyczne przeciwko nicieniom i tasiemcom wykonuj co najmniej cztery razy do roku. Przy małych dzieciach lub w domu, gdzie znajdują się osoby o obniżonej odporności, w zależności od stopnia ryzyka, zrób badania kału czy też same odrobaczanie nawet co miesiąc. Taki sam schemat leczenia obowiązuje także w hodowlach. U zwierząt wystawowych stosuj preparaty dwukrotnie, nie wcześniej niż 4 tygodnie przed zdarzeniem i 2 - 4 tygodni po.

Odrobaczanie kota niewychodzacego

Odrobaczanie kanapowców jest konieczne, ponieważ istnieje możliwość zarażenia robakami, głównie za sprawą ludzi czy innych zwierząt znajdujących się w otoczeniu kota. Badanie kału lub odrobaczenie powinniśmy wykonywać wtedy 1 - 2 razy do roku.

Zabiegi odrobaczania powinny zawsze odbywać się za poradą lekarza weterynarii. Regularne badanie kału stanowi dobrą alternatywę dla standardowego odrobaczania. Jeżeli nie można jednoznacznie ocenić ryzyka dla zwierzęcia, należy je badać lub odrobaczać co najmniej co 3 miesiące. Badania wykazują, że odrobaczanie co 4-12 miesięcy nie zapewnia wystarczającej ochrony. Należy pamiętać, że odrobaczanie co 3 miesiące nie eliminuje możliwości wystąpienia zarażenia patentnego.

JAK CZĘSTO DOBRY PAN ODROBACZA SWOJEGO KOTA? TO ZALEŻY, JAKIMI DROGAMI CHODZI KOT

Jeśli przebywa tylko w domu...

ryzyko zarażenia stadiami inwazyjnymi robaków jest niskie, a zjadanie gryzoni mało prawdopodobne...

więc dobry pan wykonuje badanie kału kota co 6-12 miesięcy (i odrobacza w zależności od wyników) lub odrobacza co 6-12 miesięcy przeciwko nicieniom.

Jeśli kot swobodnie wychodzi na zewnątrz...

ryzyko zarażenia stadiami inwazyjnymi jest wysokie, a zjadanie gryzoni wysoce prawdopodobne...

więc dobry pan wykonuje badanie kału kota przynajmniej co 3 miesiące (i odrobacza w zależności od wyników) lub odrobacza przeciwko nicieniom i tasiemcom przynajmniej co 3 miesiące.

PREPARATY DO ODROBACZANIA KOTA

Każdy zwierzak narażony jest na zakażenie pasożytami, które są niebezpieczne dla kociego zdrowia– wiadomo. Dlatego odrobaczaj mnie regularnie i dbaj o higienę nie tyko moją, ale swoją i dzieci również. Myj dokładnie ręce po tym jak wyczyścisz moją kuwetę lub znudzi Ci się głaskanie mojej mięciutkiej sierści.

Nigdy nie wiadomo, kiedy kot jest zarażony pasożytami, ponieważ objawy zakażenia nie są specyficzne, często wręcz niewidoczne. Dlatego przed odrobaczaniem wykonaj u lekarza weterynarii badania kału. Na tej podstawie będziesz wiedział, jakie robaki ma Twój kot. Mając tę wiedzę, sprawdź jaki produkt na odrobaczanie będzie najskuteczniejszy.

Krople Spot-On na robaki u kota

Polecaną metodą są krople spot-on, gdyż łatwo je podawać oraz ich uwalnianie trwa kilkanaście dni, przez co działają na różne stadia rozwoju pasożytów. Wystarczy nanieść na skórę kota, zazwyczaj w okolice karku, bliżej uszu i gotowe.

WAŻNE

- **Kropli nie stosuj na uszkodzoną skórę.**
- **Nie kąp kota zarówno bezpośrednio przed jak i po naniesieniu produktu.**
- **Ilość płynu w pipecie dostosuj do wagi kota.**
- **Wybierając krople zwróć uwagę na to, jakiego rodzaju pasożyty zwalczają.**

DOBRA RADA:

Dobrym rozwiązaniem jest zastosowanie takich kropli na robaki, które posiadają w swoim składzie substancje czynne, które są przeznaczone do zwalczania **mieszanych inwazji pasożytniczych**, spowodowanych zarówno robakami obłymi (nicienie), jak i robakami płaskimi (tasiemce).

Jak podawać krople Dronspot®?

BEZSTRESOWE ODROBACZANIE!

1. Zawsze przed zastosowaniem produktu dokładnie zważ kota, aby dobrać odpowiednią wielkość pipety.
2. Oddziel jedną pipetkę od opakowania. Trzymając ją w pozycji pionowej, końcówką do góry, przekręć i zdejmij końcówkę, po czym użyj drugiej strony końcówki, aby zerwać zamknięcie.
3. Rozsuń kotu sierść na karku u podstawy czaszki i odsłoń skórę.
4. Przyłóż koniec pipetki do skóry, po czym mocno, kilkakrotnie ściśnij, aby cała jej zawartość trafiła bezpośrednio na skórę.
5. Nie głaszcz kota w miejscu podania preparatu do czasu jego wchłonięcia.

Nanosząc produkt u podstawy czaszki, ograniczasz do minimum możliwość zlizania go przez kota.

JAK CHRONIĆ SIEBIE I KOTA PRZED ROBAKAMI?

O odrobaczaniu łatwo zapomnieć. Robaki żyją wewnątrz Twojego kota, więc niełatwo je zobaczyć, jednak nadal będą przyczyną problemów zdrowotnych u Twojego zwierzaka, a także mogą być zwiastunem różnych chorób u Ciebie i Twojej rodziny.
TAK! Ludzie również mogą ulec zakażeniu pasożytami, dlatego warto pamiętać o kilku podstawowych zasadach ochrony zwierząt i ich właścicieli.

Myj ręce wodą i mydłem, po każdym kontakcie ze zwierzęciem, jego posłaniem lub odchodami.

Karm zwierzęta gotowanym pożywieniem lub komercyjną karmą i zapewnij im czystą wodę do picia.

Sprzątaj regularnie odchody zwierzęcia, aby zmniejszyć zanieczyszczenie środowiska pasożytami w stadium inwazyjnym. Nie wyrzucaj odchodów do surowców wtórnych ani do kompostu.

Odwiedzaj regularnie lekarza weterynarii, w celu przebadania swojego pupila.

Odrobaczaj swojego kota co najmniej co 3 miesiące. Jeśli w domu jest więcej zwierząt, to wszystkie muszą być odrobaczane w tym samym czasie, w celu uniknięcia zarażenia krzyżowego.

Zminimalizuj kontakt dzieci z potencjalnie zanieczyszczonymi elementami otoczenia i ucz je higieny osobistej. Zakrywaj nieużywaną piaskownicę, obcinaj dzieciom regularnie paznokcie.

Staraj się, żeby Twój zwierzak nie miał pcheł. Połknięcie pcheł może prowadzić do zarażenia tasiemcem.

Czesz swojego pupila regularnie, aby zminimalizować ryzyko zanieczyszczenia sierści jajami pasożytów.

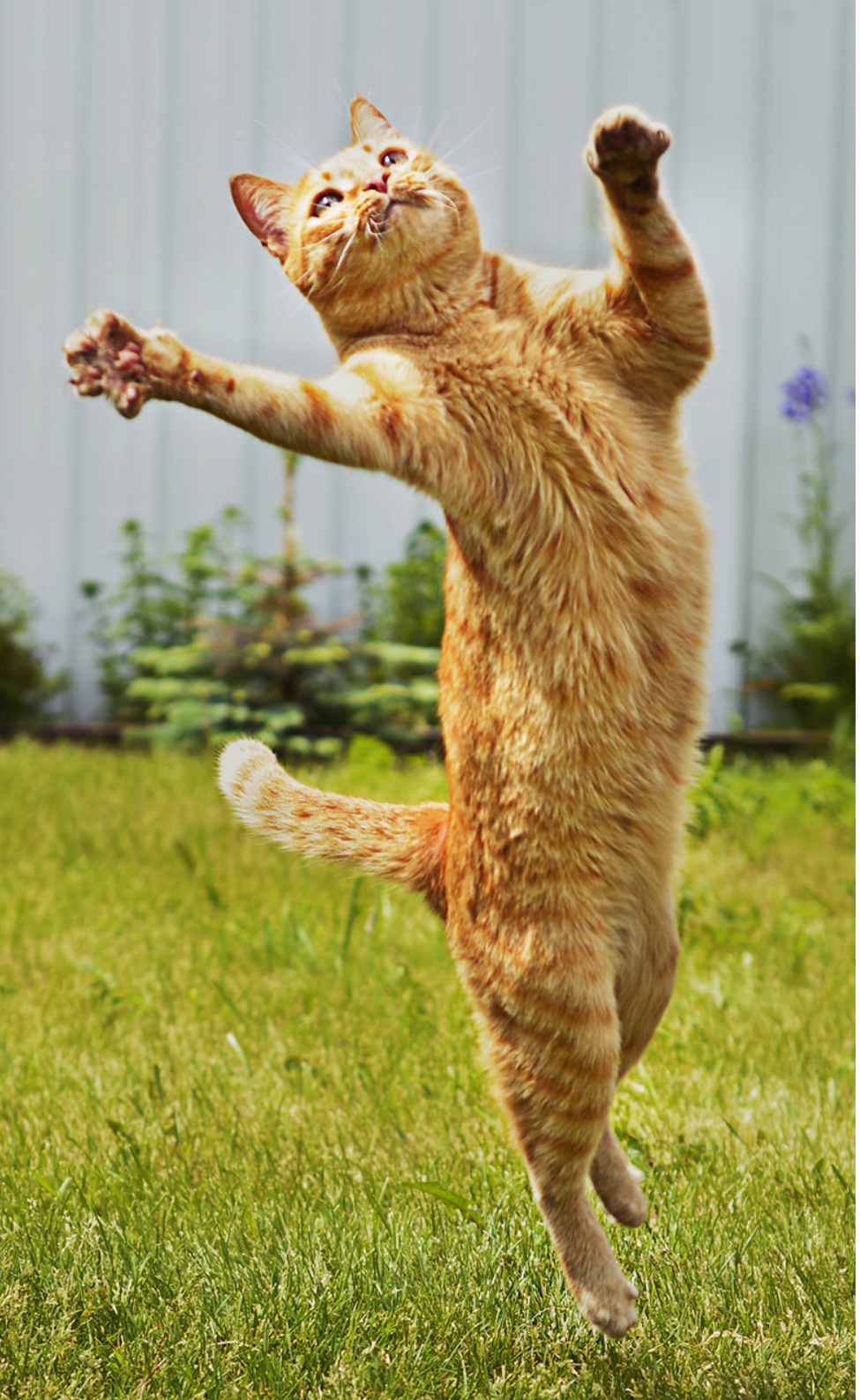

OCHRONA PRZED PCHŁAMI I KLESZCZAMI - JAK ZABEZPIECZYĆ KOTA

Czy wiesz, że kleszcze są aktywne przez większą część roku? Te małe pasożyty przenoszą wiele niebezpiecznych chorób, które dają niespecyficzne i późno pojawiające się objawy. W dodatku ich diagnoza często bywa trudna w wykryciu. Lepiej profilaktycznie zabezpiecz mnie przed kleszczami i pchłami, żebyś później nie miał kłopotów z moim zdrowiem.

Pasożyty zewnętrzne - pasażerowie na gapę

Pchły odżywiają się krwią kota. Zeskakują z ciała zwierzęcia do otoczenia, gdzie bytują i składają jaja – dywan, sofa, inne przedmioty. Do inwazji dochodzi podczas kontaktu zwierząt między sobą (w domu, na spacerze), ale także podczas przebywania w skażonym środowisku.

Kleszcze przytwierdzają się do ciała żywiciela i odżywiają się jego krwią, aż do całkowitego napełnienia się. Kleszcze lubią wilgotne i zadrzewione tereny, takie jak lasy, ogrody i parki miejskie.

Jak sprawdzić czy Twój pies ma pasożyty zewnętrzne?

Pchły:

- Zwierzę się drapie.
- Może mieć widoczne zmiany w okolicy grzbietowo-lędźwiowej lub u nasady ogona (przerzedzona sierść, podrażniona skóra).
- Na grzebieniu do wyczesywania widać pasożyty lub brunatne grudki – jest to kał pcheł.

Kleszcze najczęściej umiejscawiają się:

- W okolicy twarzowej i na uszach.
- W przestrzeniach międzypalcowych.
- Pod pachami.
- W okolicy pachwinowej i kroczowej.

Ważne!
Mikro-ranki spowodowane przez kleszcze mogą być zakażane i przekształcać się w ropnie. Kleszcze są widoczne kiedy napełnią się krwią żywiciela.

Jakie jest zagrożenie?

U zwierząt z inwazją pcheł lub kleszczy mogą rozwinąć się różne choroby skóry (od podrażnienia do alergicznego pchlego zapalenia skóry), a także infekcje na tle drobnoustrojów (bakterii, wirusów) przenoszonych przez same pasożyty.

Możliwe choroby wywoływane w skutek zakażeń przez pasożyty zewnętrzne

Pchły:

- Alergiczne pchle zapalenie skóry (*APZS*).
- Anemia.
- Choroba kociego pazura (*Bartonelloza*).
- Tasiemczyca (*Dipylidium caninum*).
- Riketsjoza.
- Filarioza.
- Telazjoza.

Kleszcze:

- *Babeszjoza.*
- *Anaplazmoza.*
- *Borelioza.*
- Zakaźna anemia kotów (*mykoplazmoza hemotropowa*).

Jak pomóc zwierzęciu?

Zapobieganie

- Regularnie wyczesuj sierść, specjalnym gęstym grzebieniem.
- Po każdym spacerze w wilgotne i zadrzewione miejsca (las, ogród) dokładnie obejrzyj skórę zwierzęcia.
- Zabezpieczaj swojego pupila odpowiednim lekiem (np. Flevox®) przeciwko pchłom i kleszczom przez cały rok, w szczególności w okresie zwiększonego ryzyka (marzec – listopad).

Leczenie

Pchły:

- Jeśli podejrzewasz inwazję, zastosuj lek najszybciej jak to możliwe.
- Zabezpieczaj swojego psa przez cały rok, zwłaszcza w sezonie zwiększonego ryzyka.
- Pamiętaj także o zwalczaniu pcheł w otoczeniu domu i miejsc, w których zwierzę przebywa najczęściej (kojec, buda, legowisko).

Kleszcze:

- Usuń ostrożnie kleszcza pincetą, chwytając go jak najbliżej skóry.
- Nie wolno kleszcza wyciskać, smarować alkoholem lub tłuszczem. W ten sposób prowokowany wymiotuje, wydziela ślinę i inne wydaliny – zwiększa się wówczas ryzyko przenoszenia chorób odkleszczowych!
- Po usunięciu kleszcza zdezynfekuj skórę.
- Stosuj lek przeciwko pasożytom zewnętrznym np. Flevox® przez cały rok, zwłaszcza w sezonie zwiększonego ryzyka.

Podsumowanie

Kot, jak wiadomo jest panem świata – może nie całego, ale Twojego z pewnością. Piękne, inteligentne stworzenia, dysponujące wieloma talentami, zdolne do niezwykłych rzeczy, potrafią zawładnąć sercami swoich opiekunów jak nikt inny. Koty stworzone są do miłości, dlatego…

KOCHAJMY nasze koty!

Jeśli poświęcimy im trochę czasu i włożymy minimum wysiłku na to, aby nauczyć się mowy ciała naszego pupila, uda nam się wejść do kociego świata i dostrzec pokłady uczuć. Najlepszym zaś dowodem naszego oddania będzie prawidłowe dbanie o jego potrzeby i zdrowie.

Koty mimo, iż są indywidualistami, chodzą własnymi ścieżkami, to tak jak inne istoty potrzebują dużo miłości. Nie są transparentne emocjonalnie, jednak po bliższym poznaniu z łatwością można dostrzec codzienne dowody miłości, jakimi obdarowuje nas nasz kociak.

Dronspot

30 mg/7,5 mg roztwór do nakrapiania dla małych kotów
60 mg/15 mg roztwór do nakrapiania dla średnich kotów
96 mg/24 mg roztwór do nakrapiania dla dużych kotów

Zawartość substancji czynnych i innych substancji:

Każda pipetka 0,35 ml / 0,70 ml / 1,12 ml zawiera odpowiednio: Substancje czynne: Prazykwantel 30 mg / 60 mg / 96 mg, Emodepsyd 7,5 mg / 15 mg / 24 mg, Substancje pomocnicze: Butylohydroksyanizol (E320) 1,89 mg / 3,78 mg / 6,05 mg

Wskazania lecznicze:

Leczenie mieszanych inwazji pasożytniczych u kotów spowodowanych przez następujące gatunki robaków obłych i robaków płaskich:

Robaki obłe (nicienie):

- *Toxocara cati* (postaci dojrzałe, niedojrzałe, stadia larwalne L4 i L3),
- *Toxocara cati* (stadia larwalne L3) – leczenie kotek w okresie późnej ciąży w celu zapobiegania przeniesieniu drogą laktogenną na potomstwo.
- *Toxascaris leonina* (postaci dojrzałe, niedojrzałe i stadia larwalne L4),
- *Ancylostoma tubaeforme* (postaci dojrzałe, niedojrzałe i stadia larwalne L4).

Robaki płaskie (tasiemce):

- *Dipylidium caninum* (postaci dojrzałe i niedojrzałe).
- *Taenia taeniaeformis* (postaci dojrzałe).
- *Echinococcus multilocularis* (postaci dojrzałe).

Przeciwwskazania:

Nie stosować u kociąt poniżej 8 tygodnia życia lub ważących poniżej 0,5 kg. Nie stosować w przypadkach znanej nadwrażliwości na substancje czynne lub na dowolną substancję pomocniczą.

Podmiot odpowiedzialny:

Vetoquinol Biowet Sp. z o.o.

Przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki dołączonej do opakowania.

Ebook **Dronspot „To co najlepsze dla Twojego kota”** powstał we współpracy z firmą Vetoquinol, która już od ponad osiemdziesięciu lat buduje swoją historię, począwszy od założenia apteki do międzynarodowego koncernu farmaceutycznego i bezpośredniej obecności firmy w 24 krajach, pracując dla lekarzy weterynarii na całym świecie.

Misją Vetoquinol jest słuchanie, rozumienie i odpowiadanie na potrzeby Klientów.

www.dronspot.com.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie, powielanie i wykorzystywanie części lub całości informacji, zdjęć i innych materiałów zawartych w niniejszej publikacji w jakiejkolwiek postaci bez zgody autora jest zabronione.